

Artigo primeiro.

Modifícase o artigo 527 da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal, que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 527.

Será castigado coa pena de inhabilitación especial para emprego ou cargo público por tempo de catro a seis anos o obxector recoñecido que:

1.º Chamado ó cumprimento do servizo que se lle asigne, deixase de se presentar sen causa xustificada, atrasando a súa incorporación a el por un tempo superior a un mes.

2.º Estando incorporado ó referido servizo, deixase de asistir a el por máis de vinte días consecutivos ou trinta non consecutivos, sen causa xusta.

3.º Incorporado para o cumprimento da prestación social substitutoria, se negase de modo explícito ou por actos concluíntes a cumprila.

A inhabilitación incluírá a incapacidade para desempeñar calquera emprego ou cargo ó servizo das administracións, entidades ou empresas públicas ou dos seus organismos autónomos e, ademais, a imposibilidade de obter subvencións, bolsas ou axudas públicas de calquera tipo durante o período de condena.

Unha vez cumprida a condena imposta, o penado quedará exento do cumprimento da prestación.»

Artigo segundo.

Modifícase o artigo 604 da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal, que terá a seguinte redacción:

«Artigo 604.

O que, citado legalmente para o cumprimento do servizo militar, non se presentase sen causa xustificada, atrasando a súa incorporación a el por un tempo superior a un mes, ou, non estando incorporado aínda ás Forzas Armadas, manifestase explicitamente no expediente a súa negativa a cumprir-lo dito servizo sen ningunha causa legal, será castigado coa pena de inhabilitación especial para emprego ou cargo público por un tempo de catro a seis anos.

A inhabilitación incluírá a incapacidade para desempeñar calquera emprego ou cargo ó servizo das administracións, entidades ou empresas públicas ou dos seus organismos autónomos e, ademais, a imposibilidade de obter subvencións, bolsas ou axudas públicas de calquera tipo durante o período de condena.

Unha vez cumprida a condena imposta, o penado quedará exento do cumprimento do Servizo Militar, excepto no suposto de mobilización por causa de guerra.»

Disposición transitoria primeira.

Os procesos penais iniciados antes da entrada en vigor desta lei continuarán a súa tramitación conforme esta.

Disposición transitoria segunda.

Os preceptos contidos nesta lei terán efectos retroactivos en canto favorezan os condenados mediante sentenza firme consonte a lexislación anterior.

Nas sentencias dictadas conforme a lexislación que se derroga e que non sexan firmes por estaren pendentes de recurso, as partes poderán invocar e o xuíz ou o tribunal aplicará de oficio os preceptos desta lei.

Disposición derogatoria única.

Queda derogado o artigo 528 da Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal, e todas aquelas disposicións de igual ou inferior rango que sexan incompatibles co disposto nesta lei.

Disposición derradeira única.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 5 de outubro de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23134 *LEI 31/1998, do 5 de outubro, sobre concesión dun crédito extraordinario por importe de 14.500.000.000 de pesetas para a adquisición dos edificios sitos na Carreira de San Jerónimo, números 36 e 40, con destino ó Congreso dos Deputados. («BOE» 239, do 6-10-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O Congreso dos Deputados vén manifestando desde hai anos que os inmobles que constitúen a súa sede na Carreira de San Jerónimo son manifestamente insuficientes para un adecuado desenvolvemento das funcións que a Cámara ten asignadas.

A Mesa do Congreso, mediante acordo do 16 de setembro de 1997, fixo súas e reiterou as consideracións das Mesas de anteriores lexislaturas, sobre a necesidade de dota-lo Congreso dos Deputados e as Cortes Xerais dunha infraestrutura que lles permita desenvolver con suficiencia e dignidade os labores que lles corresponden como representación da soberanía popular, no réxime parlamentario deseñado pola Constitución española de 1978. Na dita reunión, tras constatar que as ampliacións efectuadas nos anos 1980 e 1994 non foron suficientes, que o Congreso segue contando con múltiples edificios dispersos e que o grupo Argentario fixo pública a súa decisión de abandona-los edificios situados fronte da Cámara, a Mesa propúxolle ó Goberno que se acordase a adquisición dos edificios situados na Carreira de San Jerónimo, números 36 e 40, así como o adxacente da rúa Santa Catalina, número 4, e, para tal efecto, solicita

do Goberno que proceda a realiza-la adquisición directa, efectuando as operacións patrimoniais pertinentes ata poñer á disposición deste órgano rector da Cámara os mencionados inmobles para a satisfacción das súas necesidades, así como a realiza-las imprescindibles obras de acondicionamento que se esixan para a súa posta en funcionamento como sede da Cámara.

Estes edificios situados fronte ó Congreso dos Deputados, na Carreira de San Jerónimo, números 36 e 40, son propiedade do Banco Exterior e do Banco de Crédito Local, respectivamente, e reúnen unhas condicións de proximidade, superficie, representatividade, funcionalidade e características arquitectónicas que os fan idóneos para cubriren as necesidades do Congreso. Ademais, ó seren susceptibles de enlace cos actuais servizos da Cámara mediante un túnel subterráneo, produciríase unha mellora da operatividade e funcionamento deles e a súa óptima utilización.

A posta á disposición do Congreso dos Deputados da práctica totalidade da superficie—unha pequena parte afectaríase ós servizos de Relacións coas Cortes do Ministerio da Presidencia— destes dous edificios suporía a liberación e posta á disposición da Dirección Xeral do Patrimonio do Estado dos edificios que se atopan na praza das Cortes, número 9, e na rúa Moratín, número 14, e a rescisión dunha serie de contratos de arrendamento de pisos na zona, utilizados para determinados servizos da Cámara.

O subsecretario do Ministerio de Economía e Facenda, en relación co acordo do 16 de setembro de 1997 da Mesa do Congreso, envioulle, con data do 28 de xaneiro de 1998, un escrito ó secretario xeral do Congreso dos Deputados, no que lle comunica que os ditos edificios lle foran ofrecidos á Dirección Xeral do Patrimonio do Estado mediante cadanseu escrito do 12 de xaneiro de 1998, do Banco Exterior e do Banco de Crédito Local. Así mesmo, maniféstaselle ó secretario xeral do Congreso dos Deputados se ve algún inconveniente en seguir adiante cos expedientes.

Con data do 11 de febreiro de 1998, a Mesa da Cámara, en relación co escrito anterior, adoptou un novo acordo no que concreta a adquisición dos edificios nos seguintes puntos:

«1.º Toma coñecemento das condicións económicas das transaccións que se expoñen no dito escrito.

2.º Manifesta que non ve ningún inconveniente en seguir adiante cos ditos expedientes.

3.º Ratifica o seu acordo de poñer á disposición do Patrimonio do Estado as dependencias que neste momento utiliza a Cámara nos edificios da praza das Cortes, número 9, e na rúa Moratín, número 14, na medida en que a posta en funcionamento dos novos edificios o vaia facendo posible.

4.º Solicita da Dirección Xeral do Patrimonio do Estado a realización das obras de habilitación que sexan necesarias para a utilización dos novos edificios.

5.º Agradécelle ó Goberno as xestións realizadas e insta a que prosiga a tramitación do expediente coa máxima celeridade posible.»

Ó non dispoñer-la Dirección Xeral do Patrimonio do Estado de crédito orzamentario para adquiri-los edificios sinalados, procede a tramitación desta lei de concesión dun crédito extraordinario por importe de 14.500.000.000 de pesetas.

O crédito extraordinario tramítase de acordo co Consello de Estado, logo de informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión do crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario por importe de 14.500.000.000 de pesetas á sección 31, «Gastos de

diversos ministerios»; servizo 03, «Dirección Xeral do Patrimonio do Estado»; programa 612F, «Xestión do patrimonio do Estado»; capítulo 6, «Investimentos reais»; artigo 62, «Investimento novo asociado ó funcionamento dos servizos»; concepto 620, «Investimento novo asociado ó funcionamento operativo dos servizos», para a adquisición dos edificios sitos na Carreira de San Jerónimo, números 36 e 40, con destino ó Congreso dos Deputados.

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario ó que se refire o artigo anterior financiarase con Débeda Pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 5 de outubro de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23135 *LEI 32/1998, do 5 de outubro, sobre concesión dun crédito extraordinario, por importe de 2.157.470.490 pesetas, para o pagamento de indemnizacións derivadas de sentencias do Tribunal Supremo e da Audiencia Nacional, e doutras resolucións, a titulares das oficinas de farmacia.* («BOE» 239, do 6-10-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O Tribunal Supremo e a Audiencia Nacional, entre o 24 de xaneiro de 1994 e o 29 de maio de 1996, dictaron oito sentencias favorables a titulares de oficinas de farmacia, recaídas en recursos contencioso-administrativos promovidos por eles.

Estes recursos teñen análoga fundamentación fáctica e idéntica causa xurídica cós 110 recursos estimados favorables por sentencias do Tribunal Supremo no período de tempo comprendido entre os meses de outubro de 1990 e xaneiro de 1991, e cós dez recursos estimados favorables por sentencias do Tribunal Supremo e a Audiencia Nacional dictadas entre xaneiro de 1992 e xullo de 1993, interpostos por titulares de oficinas de farmacia, contra a Orde do 7 de outubro de 1988, do Ministerio de Economía e Facenda, e contra a desestimación presunta dos recursos de reposición formulados contra ela.

A dita orde declaraba a incompetencia do Ministerio de Economía e Facenda para coñecer sobre as reclamacións, formuladas polos farmacéuticos, en demanda de indemnizacións polos danos e perdas ocasionados